

Ἐπιστολὴ περιεχομένη εἰς τὴν Σφαῖραν.

Παρασκευή, 4 Ὀκτωβρίου.

Ἡ ἐμπιστοσύνη, ἀτμοκίνητος τῆς Α. Μ., ἐφάρ-
μαξεν ἀπὸ Ὀπόρτον, ἔθεν ἔχεν ἀναχωρή-
σει τὸ 30 τοῦ παρελθόντος. Οἱ περὶ τὸν Δὸν Πέ-
τρον περιμένοντες ἐφάρμαξεν τῶν ἐχθρῶν τὴν 29 Σεπτεμ-
βρίου, ἐφάρμαξεν τοῦ ἀγίου Μιχαήλ, ἐπειδὴ οἱ Πορτο-
γάλλοι προτίμουν νὰ μάχωνται εἰς τὰς ἐρετὰς τῶν
προσέγγονων τῶν ἀγίων, ἀπὸ τὴν βιήθειαν τῶν ὁποίων
προσέγγονον τὴν νίκην. Τὴν 28, αἱ προπαρκατευαὶ τῆς
Μιχαηλικῆς στρατοῦ διὰ τὴν ἐφοδὸν εἶχον λάβει
πύρ, καὶ οἱ πολιορκούμενοι ἦσαν ἐπίσης ἐτοιμοὶ
πρὸς ἀντίκρουσιν. Προθυμέμενοι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν νὰ καταστήσωσιν ἀξιόμαχα τὰ στρατεύματά των
εἶχε παύσει καθε εἷδος ἐχθροπραξίας.

Τὴν 28 μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ καιρὸς ἐχάλασε,
καὶ τὸ βράδυ ἐβρεξέ-βροχήν βαρυνταίαν. Πρὸς τὸ π. αἱ
τὴν 29 ὁ οὐρανὸς ἐκαθάρισεν. Αἱ Μιχαηλικαὶ δυνά-
μεις συνεκεντρώθησαν κατάντικρυ τῶν χαρακωμά-
των τῶν ὑπερασπιζομένων ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν καὶ Ἀγ-
γλικὸν τάγμα, μετ' ἀπόφασιν νὰ τὰ ἐξ ληθεύσωσι.

Τὰ χαράγματα τῆς 29 οἱ πολιορκούντες ὤρμη-
σαν εἰς ἐφοδόν, καὶ ἐκυρίευσαν μίαν καιριωτάτην το-
ποθεσίαν διὰ προδοσίας ἐνὸς λεγόμενου Φίλε τῶν πο-
λιορκουμένων. ἰδιοκτῆτορος τοῦ ἀμπελωνος, ὅστις συ-
νείχετο μετὰ τὰς θέσεις τῶν Ἀγγλῶν καὶ Γάλλων.
Ἐκεῖ ἐμβάσαντες διὰ κεκρυμμένης εἰσόδου 500 στρα-
τιώταις, προσέβαλον κατὰ τῶν Γάλλων, ἐνῶ οὗτοι
ἐμάχοντο πρὸς ἄλλο μέρος, καὶ τὰς ἐτρεψαν, ἕως
ὅτε, ἐπελθούσης βιήθειας ἐνδθεν, ἐδιώχθησαν οἱ Μι-
χαηλισαὶ ἀπὸ τὴν ἀμπελωνά, ἀφ' οὗ ἐθανατώθη-
σαν 70 ἐξ αὐτῶν.

Ὀλίγον μετὰ τοῦτο Φονικὴ προσβολὴ ἐγένεκατὰ
τοῦ Ἀγγλικοῦ τάγματος, τὸ ὅπτιον ἐπολέμησε μετ'
μεγάλην ἀνδρείαν. Ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των οἱ Ἀγγλοι
δὲν ἠμποροῦσαν νὰ γνωρίσωσιν τῶν ἐναντίων τὴν ἀριθ-
μὸν, καὶ πρὶν τὸν ἐννοήσασιν, πυροβοληθέντες τρεμερὰ
ἀπὸ 6000 Μιχαηλιστῶν, δύο κανόνια καὶ ἑνὶ γρα-
νιτόβολον, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιδοθῶσιν, καὶ
ἐχρηματίσθησαν εἰς τετράγωνον ἐμπρὸς εἰς τὸν πε-
ριτειχισμένον στρατόνά των. Ἐδὲ ἐπολέμησαν ὡς ἀ-
πελπιμένοι. Οἱ ἀξιωματικοὶ ὑπέφεραν πολλὰ, οἱ
στρατιῶται, πιεζόμενοι ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τὴν ὑπερλίαν,
σερούμενοι ἐφοδίων, κατέφυγον ἐπίσω τῆς τείχεως
πλησίον τῆς πόλεως· ἀλλ' ἐνδυναμωθέντες ἀπὸ
τρεῖς λόχους τῆς 10 τοῦ τάγματος τῶν Πορτογάλων κυ-
νηγῶν (caçadores) διοικημένων ἀπὸ τρεῖς ἀπλοῦς
στρατιῶταις (διότι εἶχον χάσει τὸν ἀξιωματικὸν των),
τοὺς δύο υἱοὺς καὶ τὸν ἐξαδελφόν τῶ κομητῶ Φο-
κέλια, ὤρμησαν ἀνδρείως κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τοὺς
ἐδιώξαν ἀπὸ τὴν θέσιν των, ἐκυρίευσαν τὰ δύο κα-
νόνια καὶ τὸ γρανιτόβολον, καὶ πολλοὺς ἠχμαλώ-
τισαν. Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ τῆς γραμμῆς ἀδιάκοπον
πῦρ διέκτετεν ἕως τρεῖς ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον.
Οἱ δὲ μαχόμενοι ἐτραβίχθησαν καθ' ἑσπέρην ἀπὸ τὰ
τείχη τὰ ἀκεπάλευτα τὰ κανονοστασίων.

Πρὸς τὸ πρῶτον ἐφοδὸν γινώσκον γενικὴ ἀπὸ τὸ μέ-

ρος τῆς Βίλλα - Νέβας. Οἱ πολιορκούμενοι ἀνταπα-
νησαν μετ' ἀνδρείαν, πρὸ πάντων εἰς τὰ ἀριστερὰ οἱ
Γάλλοι καὶ Ἀγγλοι, ἀποκρούσαντες ἔλας τὰς πρὸς-
βολὰς μετ' ἀδιάκοπον πῦρ κανονίων καὶ γρανιτοβόλων.
Οἱ πολιορκεῖντες ἔφερον εἰς κανόνιον τῶν 12 καὶ ἑν
γρανιτόβολον εἰς θέσιν ὑψηλὴν διὰ νὰ κτυπῶν τὰ
ἀριστερὰ, ἀλλὰ τὰ πυροβόλα ταῦτα, διευθυνόμενα
μετ' πολλὴν ἀπειρίαν ἐπροξένησαν ἰλίγην ἢ οὐδεμίαν
βλάβην, ἐν ᾧ τὰ τῶν πολιορκουμένων, διευθύνοντα τὸ
πῦρ ὅπως ἐφαίνοντο ἐχθροὶ συσσωματωμένοι, ἐπροξένη-
σαν φθορὰν μεγίστην· ἐν μόνον κανονοστασίον, τὸ ὀνομα-
ζόμενον τῶν Congregados, ἐξέριψεν 129 σφαίρας τῶν
18, 100 τῶν 9, 20 λεπτοβολισμὸς τῶν 18, καὶ
76 γρανάτας τῶν 13 λιτρῶν.

Περὶ τὰς 4 μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ ἐχθρὸς ἤρchi-
σε τὴν ἐπιδοθῆναι τὴν ὑπὸ τὸ ἀκατάπαυστον πῦρ
τῶν κανονοστασίων. Μετ' ὀλίγον ἡ μάχη ἐπαυτεν.
Οἱ τοῦ Δὸν Πέτρον εἶχον 400 φονευμένους καὶ
πληγωμένους, ἐξ ὧν πολλοὶ Ἀγγλοι ἀξιωματικοί.
Ὁ Συνταγματάρχης Βέρρελ καὶ οἱ ὑπολοχαγοὶ
Λάπερ καὶ Βέρτων, ἐπεσαν ὑπερασπιζόμενοι ἀνδρείως
τὰς θέσεις των. Ὁ Ταγματάρχης Σάβ, ὁ Λοχαγὸς
Χιτὰν, οἱ ὑπολοχαγοὶ Μίχελ, Βάλε καὶ Β. Λεϊδὸς ἐπλη-
γώθησαν, ὁ πρῶτος ἐλαφρὰ μόνον. Ὁ Συνταγματάρ-
χης Ὀδγης εἰς τὸν βραχίονα, ἐλαφρὰ καὶ αὐτός·
ὁ Συνταγματάρχης Σαιν-Λεζερ τῆς Γαλλικῆς Συν-
τάγματος ἐπληγώθη καὶ αὐτὸς εἰς τὸν βραχίονα.

Ἡ ζημία τῶν Μιχαηλιστῶν, ὅσον ἠμπέρεσε νὰ
γίνῃ γνωστὴν πρὶν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀτμοκινήτου,
ἐσυμμοσύντο εἰς 2,400. Ἐπολέμησαν δὲ ἐξ ἀμφο-
τέρων τῶν μερῶν μετ' ἀνδρείαν μεγάλην.

Ὁ Νεχάρχης Σαρτέριος περιέπλεεν ἐξ ἡμερῶν
μύλλια μακρὰν τῆς Ὀπόρτε. Εἶχεν ὄλντε τὸν πό-
λον περὶ αὐτόν, καὶ ἐνομίζετο ὅτι θέλει ἀκολουθεῖν
τὸ ἀτμὸπλοῦν εἰς τὴν πρὸς διώξιν τῆς Μιχαηλικῆς πόλεως,
ὁ ἑαυτοῦ τὸ σάββατον ἦτο εἰς τὰ νερὰ τοῦ Βίγου.

Τὴν 21 Σεπτεμβρίου ἡ κ. εβέτα τῆς Δὸν Πέτρος,
αἱ 23 ἱερίου, ἐκυρίευσεν μίαν φρεγάταν τῶν
26 κανονίων τῆς Δὸν Μιχαήλ, φέρουσα δὲ αὐτὴν
περὶ τὰς 30,000 Λ. Στερλ. εἰς νόμισμα, καὶ τελλο-
μένη ἀπὸ Γόας εἰς Λιτβῶνα. Ὀλίγον μετὰ τὴν
κυριευστὴν ἡ φρεγάτα ἀρχιστὸν νὰ κάμῃ νερὸν ὅπου
ἡ κ. εβέτα τῆς ἐπῆρεν 20,000 δόλαρε καὶ 230 ἀν-
θρώπους, τὰς ὁποίας μετεκόμισεν εἰς τὸ Ὀπόρτον.
Ἰδὲ καὶ περιεκοπαὶ γραμμῶν, θαλέντων ἀπὸ
Πέτρον, ἀπὸ τὴν ἐκεῖ ἀνταποκριτὴν τῆς Ἀγγλικῆς
ἐφημερίδος, ὁ Χρόνος.

Παρασκευή, 20 Σεπτεμβρίου πρὸς τὰς 6 τοῦ ἑσπέρου.

Σήμερον περὶ τὰ χαράγματα ὁ ἐχθρὸς ἤρchi-
σε τὴν προσβολήν τε, διευθυνοὺς κατ' ἀρχαίαν κατὰ τῶν
Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν, ἔθεν ἐξετάσθαι τὸ πῦρ εἰς τὴν
γραμμὴν ὅλην ἐκδοξίαν πρὸς τὰ ἀριστερὰ. Διωχθεὶς
ἀπὸ ἔλας τὰς θέσεις, ἀποκαθάρσεν μετ' ἐπιστομῆς
ζῶν, ὥστε νὰ εφ' ὅς εἶναι πιθανή. Ὁ μὲν πρῶτος
κατὰ τῆς Γαλλικῆς συντάγματος, τὸ ἠνάγκασεν νὰ
παραχωρήσῃ ἐντὸς τῆς γραμμῆς τε, καὶ ἐκυρίευσεν ἐν
αὐτῇ τὰ χαράγματα τε. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀπεκρά-

χρὲς σιδηρὰ βραχίονες εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι ὁ λαὸς τῆς ἐνὶ εὐάγωγος, εὐπειθῆς, φιλόνομος, ὁμογενεὺς καὶ ξένοι ἐπαρτήρησαν καὶ ἐθαύμασαν αὐτὰς τὰς ἰδιαιτέρας ἀρετάς τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ ἀποστολεὺς ὁ Γερμανὸς δὲν ὁμιλεῖ διὰ τὴν λαὸν, ὁμιλεῖ θητῶς διὰ τῆς στασιαστῆς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς παρατρεφόντας τοὺς λαούς τῆς, διὰ τῆς ὑποκινούσας αὐτὰς ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς, διὰ τῆς καὶ μετρωμένους τὸ ἐνομάτε καὶ τὰ συμφέροντά τε διακαίτερα τέλη καὶ πύθη, διὰ τῆς καταστρέφον-
 τας τὰς κακοκίαις τε, διὰ τῆς ἀρπάζοντας τὰς ἰδιαιτέρας τῶν κόπων τε, ἐν ἐνὶ λόγῳ διὰ τῆς λαο-
 πλυνῆς, διὰ τῆς λαοφθόρας· ἀλλὰ καὶ ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἰδίων ὁ Γερμανὸς ἐφημεριδογράφος δὲν ὁμιλεῖ ἀποτόμως, ὁμιλεῖ μὲ συστολήν, ὁμιλεῖ μὲ τὴν ἴσως, .

Ὁ Συντάκτης λοιπὸν τῆς Ἀθηναῖς ἀς ἀναγνώ-
 σκη ἐπιμελέστερον τὰ ἄρθρα, τὰ ὅποια ἀναδέχεται
 νὰ ἐπικρίνῃ καὶ ἂν ὑπερθερμαίνεται ἡ καρδιά του
 ἀπὸ πατριωτισμὸν, ἀς ἦναι συγκαταβητικὸς νὰ ὑπο-
 λαμβάνῃ, ὅτι ἔχουσιν μικράν τινα δύσιν πατριωτι-
 σμῶ καὶ οἱ ἐναντιόφρονές τε. Ἡ πατρὶς ἔλαβεν εἰς
 τὸ διάστημα τοῦ δεινῆ ἀγῶνός μας πολυειδῆς ἀφῆρ-
 μαὶς διὰ νὰ γνωρίσῃ τῆς ἀνθρώπου τῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΒΑΥΑΡΙΑ.

Μόναχον, 24 Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν ἐπίσημον
 ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη σήμερον Γερ-
 μανιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ἡ ἐν Λονδίῳ συνθήκη τῆς 25
 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) 1832 περὶ τῆς ὀριστικῆς ἀποφά-
 σεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐπι-
 κύρωσις τῆς Α. Μ., ἔχουσα ὡς ἀκολουθεῖ.

“ Ἀποδεχόμεθα, ἐπικυρῶμεν, καὶ βεβαιώμεν τό-
 „ σον ἐκ μέρους μας, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῆς παμφιλτάτης
 „ μας υἱῆς, Πρίγκιπος Λευδοβίκου Ὁθωνος τῆς Βαυαρ-
 „ ρίας, τὸν ὅποιον, διὰ τὸ εἶσέτι ἀνήλικον, ἐπιτροπεύου-
 „ μεν, τὴν προηγουμένην συνθήκην, κατὰ τὸν τίπον καὶ
 „ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, καὶ ὑποχόμεθα, τέσον διὰ τὸν
 „ ἑαυτὸν μας, ὅσον καὶ διὰ τὸν προσηρημένον υἱὸν μας
 „ Πρίγκιπα Φριδερίκον Λευδοβίκον Ὁθωνα, νὰ τὴν ἐκ-
 „ τελέσωμεν καθ' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ διαλαμβανόμενα, καὶ
 „ νὰ μὴ ἐπιχειρίσωμεν τίποτε ἀντιθέτον εἰς αὐτήν.

„ Καὶ πρὶς πιστοποίησιν τούτων, ὑπογράψαμεν τὴν
 „ παρῶσαν ἐπικυρωτικὴν πράξιν, καὶ διετράξαμεν νὰ
 „ σφραγισθῇ μετὰ τὴν βασιλικὴν μας σφραγίδα.

„ Ἐξεδόθη ἐν Ναυπόλει τῇ 27 (15) Μαΐου τοῦ
 „ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοῦ τριακοῦ δευτέρου σωτηρίου
 „ ἔτους καὶ ἑβδόμου τῆς ἡμετέρας βασιλείας.

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ.

(Τ. Σ.) Προσφυγῆς Βασιλεὺς τῆς Γκιζ.

“ Ἀφ' ἧς μὲν Α. Β. Μ. ἐδέχθη τὸ σέμμα τῆς Ἑλλάδος
 διὰ τὸν δευτερότοκον ἐκλαμπρον αὐτῆς υἱόν, τὸν Πρίγκι-
 πα Φριδερίκον Λευδοβίκον Ὁθωνα, ἡ δὲ Α. Β. Τ., συμφώ-
 νως μετὰ εἰς τὸ Ζ' ἄρθρον τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 7 Μαΐου
 (25 Ἀπριλίου) τῆς ἐνεστῆτος ἔτους μεταξὺ Γαλλίας,
 Μ. Βρεταννίας καὶ Ρωσσίας γενομένης συνθήκης, κατὰ
 συνέπειαν τῶν ὁδηγιῶν, ταῖς ὁποίας ἀπεφάσισαν αἱ
 μεγάλαὶ αὐτῶν Δυναμείς, ἀνεγνωρίσθαι ἤδη ἀπ' ὅλας
 τῆς Εὐρώπης τὰς Δυνάμεις, ὡς Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος
 ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διέταξεν, ὥστε μετὰ τὴν δημοσί-
 ευσιν τῆς παρέσσης πράξεως, ὁ ἐκλαμπρος αὐτῆς υἱὸς
 Πρίγκιψ Ὁθων, νὰ δέχεται εἰς τὴν Βαυαρίαν τὰς εἰς
 τὴν Ἀσίαν καὶ τὸν τίτλον τῆς Βασιλικῆς Μεγαλει-
 τητος ἀνέχεται τιμὰς καὶ ἐξαρέσεις, καὶ ἐπομένως
 ἡτέλητεν, ὥστε τὸ παρὸν διάταγμα νὰ γνωστοποιηθῇ
 εἰς ἕνα ἕκαστον, ὑποχρεώμενον ἀκριβῶς νὰ συμμορ-
 φωθῇ μετὰ τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Μόναχον, τῇ 5 Ὀκτωβρίου (23 Σεπτεμβρίου) 1832.

Τὸ ὑπεργλῶν τῆς Βασιλικῆς οἴκῃς καὶ τῶν ἐξωτερικῶν
 ὑποθέσεων.

ΒΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΓΚΙΖ.

“ Ἐπειδὴ, δυνάμει τῆς Θ' ἁρθῆς τῆς ἐν Λονδίῳ
 συνθήκης τῆς 5 Μαΐου (27 Ἀπριλίου) τῆς παρόντος
 ἔτους, ἡ ἡλικίωσις τῆς Α. Μ. Ὁθωνος, τῆς Βασιλέως
 τῆς Ἑλλάδος, προσδιωρίσθαι εἰς τὴν ἐποχὴν, κατ' ἣν ἡ
 Α. Μ. φθάσῃ τὸν εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτῆς χρόνον,
 δηλαδή τὴν 1ᾴ Ἰουνίου (20 Μαΐου) 1835· καὶ ἐπειδὴ
 ἀπεφασίσθη, ὅτι, ἐν διαστήματι τῆς ἀφελικιότητος καὶ
 μέχρι τὴν ἀνωτέρω προσδιορισθείσης ἐποχῆς, μία
 Βασιλικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει ἐκτελεῖ, ἐν ὀνόματι τοῦ
 Βασιλέως, τὴν ὑπερεστέγην ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἡ Α.
 Μ., κατὰ τὸ παρὰ τῆς Γ' ἁρθῆς χρηγόμενον αὐτῆς
 δικαίωμα, καὶ καθ' ὅσον πατὴρ καὶ ὑπογεγραμμένος εἰς
 τὴν ῥηθείσαν συνθήκην, διώρισεν ἐκτάκτως ἐπιτρέψας
 καὶ μέλη τῆς Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλάδος,

„ Α'. Τὸν Ἰωσήφ Λευδοβίκον, κόμητα τῆς Ἀρμαν-
 σμπέργ, σύμβουλον τῆς Κράτους, καὶ ὑπεργλῶν χωρὶς
 χαρτοφυλάκιν, Θαλαμηπόλον καὶ Γερουσιαστήν,

„ Β'. Τὸν δόκτορα (νομοδιδάκταλον) Γεώργιον Λευ-
 δοβίκον Μάουερ, σύμβουλον τῆς Κράτους καὶ Γερου-
 σιαστήν,

„ Γ'. Τὸν Βασιλικὸν Θαλαμηπόλον καὶ ἀντιστρά-
 τηγυν Κέρουλον Γαλιέλμον Εὐδὲκ, ἡ Εὐδὲκκειν καὶ
 πρὸς τέτοις,

„ Δ'. Τὸν Ἰππότην Ἀβελ, ἰδιόκτητον σύμβουλον
 τῶν πρεσβυτέρων, προτεθέντα εἰς τὰ ἀνωτέρω τρία μέλη
 τῆς Βασιλικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ νὰ τὰ συμπαραστατῇ
 χρεῖας τυχεύτης, καὶ νὰ ἀναπληρῇ ἐν περιπτώσει
 παρεμποδισέως, τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον ἐξ αὐτῶν.

Μόναχον, τῇ 5 Ὀκτωβρίου (23 Σεπτεμβρίου) 1832.

ΛΟΛΟΥΘΕΙ.

Δὲν εἶναι τὸσον πολὺν καιρὸς, ἀφοῦ οἱ συντάκται τῆς Ἀθηνᾶς εἶχαν πηδήσει ἐν τῷ μέσῳ τῆς σταδίου ὡς φέροισιν καὶ ἀτρέμετοι γίγαντες, ἀπειλοῦντες νὰ καταστρέψαν πάντα ἀντιστησόμενον. Τέλος κατήντησαν ὡς οἱ πρωτόπειροι ἐκεῖνοι ἀθληταὶ, οἵτινες, πρὶν ἔμμεν εἰς τὴν παλαίστραν, δὲν ἀμφιδόλῳ, ὅτι φθάνει νὰ κερδίσωμεν, διὰ νὰ ἀποδειλιάσωμεν τὰς ἀνταγωνιστάς των ἀλλ' ὅταν ἀντὶ νὰ δώσωμεν, λαμβάνον βαρέως πληγὰς, ἀν' παραλάβῃ πᾶν ἄλλο ἐκ τῆς ἴης ἀνδρείας· εἰς ἐξ αὐτῶν ἐμοιρολογῶσε πρὸ ἡμερῶν, ὅτι τὸν ἐσυκοφάντησαν ὅσοι οὐδὲ τὸν ἐνθυμήθησαν· ἄλλος μετ' αὐτὸν ἀντὶ τῆς ἀναιδέως ἀνδρείας μεταχειρίζεται ὡς ὄπλον τὴν ἀφροσύνην ἀναλώσαν, ἐνομάζων τὸν ἐναντίον τινος ἀνθρώπου, παρὰ φρονεῖν καὶ ἄλλα, ἐποία ποτὲ ἀνθρώπος καλῶς ἀναθρεμμένος δὲν συγχωρεῖ εἰς ἑαυτόν.

Οὗτος εἶναι ὁ κατὰ τὴν ἰδίαν τινος ἐμολογίαν πρῶτον Κύριος Ὡμέγας, ἔπειτα Κύριος Δέλτας, καὶ τέλος κυριάνυμος. Δὲν μοιρολογεῖ καὶ αὐτὸς ὀλιγώτερον, ὅτι τὸν ὕβρισαν καὶ τὸν ἀτίμασαν, ἐνομάσαντες τὸ κόμμα τινος σεμνὸν καὶ τίμιον. Ποῖος νὰ μὴ τὸν λυπηθῇ διὰ τὴν ἀθέμιτον ταύτην συκοφαντίαν!

Εἰς τὰ τρία ἄρθρα, τὰ ὅποια ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ἰδικά τινος, ἔγινε τρικύριος· ἀλλὰ διατί, νομίζεις, τὸ ἔκαμε; χάριν διακρίσεως, λέγει, καὶ ταφηνείας. Παρατρέχομεν, ὅτι εἰς πολιτικὰς ἐφημερίδας τὰ διακριτικά τινος γράμματα δὲν εἶναι ἐν χρήσει· ὅμως εἰς τρία μόνον ἄρθρα τρία διαφορετικά σημεῖα, τοῦτο ἀντὶ διακρίσεως, εἶναι φανερά σύγχυσις. Ἄν ἦτον διὰ νὰ διακριθῇ ὁ γράψας, διατί ἔγινε τριπλῆς; καὶ πάλιν τριπλῆς γενόμενος, πῶς ἤμπερε νὰ διακριθῇ; Κατ' αὐτὸν ὁ πύργος τῆς Βαβυλῶνος εἶναι βέβαιον σύμβολον διακρίσεως.

Πτωχὶ συντάκται τῆς Ἀθηνᾶς! Ἡ παραζάλη τῆς ἔκαμε νὰ παραλαλῇ. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ παράκρησις τῶν χρυσῶν ἐλπίδων τινος εἶναι πολλὰ πικρά, πολλὰ αἰσθητή· ἐνῷ ἠλπίζαν ἑαυτὸς προωρισμένος νὰ κυβερνήσῃ τὸ ἔθνος, ἔξαφνα ἀπεδέχθη, ὅτι οὐτε μίαν ἐφημερίδα ἠξέουσιν νὰ διαχειρίσῃ. Ἀλλ' ὅπως καὶ αὐτὸς ἦν, δὲν ἔπρεπε νὰ καταντήσῃ τῶν γελοίων. Ὅσοι ἐμδαίνον εἰς τὴν ἐφημεριδογραφικὴν παλαίστραν, ἐκθέτονται ἐξ αἰτίας τῆς φύσεως τῆς πράγματος εἰς τὰς συνεπείας τῆς πολιτικῆς περισσοτέρων καὶ ἀπὸ τῆς μετερχομένης δημοσίας ἐπαγγελμάτων, καὶ ἀπὸ πάντα ἄλλου ἔπρεπε λοιπὸν οἱ ἀντίπαλοί μας ἢ νὰ μὴ γένῃ ἐφημεριδογράφοι, ἢ ἀφ' ἑκάστην ὅσον πλατὺ, νὰ συμπλατύνῃ καὶ τὸ σμήχνη των. Μ' ὅλον ὅτι εἶχαμεν βέβαια δικαιοτέρας αἰτίας νὰ τὰς μεμφθῶμεν, ὅτι ἀναγνίσκωμεν ὡς ἀνθρωπάκια, ἀτιμώτα, συκοφάντας κτλ., δὲν ἠθέλαμεν εἶδαι ὀλιγώτερον γελοῖοι, ἀν' ἐπεκαλέμεθα τὴν δικαιοσύνην κατ' αὐτῶν.

Ἡ παραζάλη τῆς συντάκτες τῆς Ἀθηνᾶς εἶναι τὸσον μεγάλη, ὥστε τὸν ἔκαμε νὰ νομίσῃ, ὅτι τὰ 30 ἢ 40 ἄρθρα, τὰ ὅποια προηγουμένως εἶχαμεν σημει-

ώσει, ἀνεφέροντο εἰς τὸ χέδιον γὰρ τελευταίῃς ἐργασίαις, ἐνῷ τὰ ἐφαιρόμεθα εἰς τὸ ἔργον τῆς Πανελληνίου. Ὅσον διὰ τὸν ἄμεσον παρὰ τῆς λαῶν διορισμῶν τῶν δικαστῶν, καὶ τὰς γενικὰς διατάξεις καὶ τροπολογίας, ὅσαι περιέχονται εἰς ἐκεῖνο τὸ σχέδιον, τὰς ὑπαγόρευσε, νομίζομεν, ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὅποιον ἦτον ἐμπιστευμένον τὸ ἔργον, εἰς δὲ τὰς συνεργαζόμενους φίλους ἐμείνεν ἡ σύνταξις μόνη.

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα εἶναι πράγματα τὸσον κοινὰ, τὸσον εὐτελῆ, ὥστε (πάλιν τὸ λέγομεν) δὲν ἀξίζουν τὸν κόπον νὰ ἀσχολῇ τὸ κοινόν, πολὺ ὀλιγώτερον νὰ παραδίδονται γελοῖως μὲ τὸν δωδεκάδελτον νόμον τῶν Ῥωμαίων, καὶ μάλιστα μὲ τὴν νομοθεσίαν τῆς Ἰουστινιανῆς. Ἄν πρέπη νὰ πιεῖσάμεν τὴν νομολογικὴν ἱστορίαν τῆς συντάκτες τῆς Ἀθηνᾶς, οἱ νομοθέται τῶν δώδεκα πινάκων δὲν ἔκαμαν παρὰ νὰ παραφράσουσι ξένους νόμους· καὶ φθάνει νὰ ἀντιγράψῃ τις ὀλίγα ἄρθρα, διὰ νὰ γένῃ νέος Τριβενιανός. Ὡραία ἱστορία! ὦραιτέρα λογική!

Ὁ συντάκτης τῆς Ἀθηνᾶς ἐπεθυμῶσε, φαίνεται, νὰ μὴν εἶχε γένῃ λόγος διὰ τὴν πανταχῶς αὐτῆς, τὴν ὅποιαν θέλει ἰδιωτικὴν ἀλλ' εἶναι ἀληθές, ὅτι ὅσους ἐλάμβαναν συνεργάτας αἱ διωρισμέναι παρὰ τῆς Συνελεύσεως ἐπιτροπαί, οὗτοι ἦτον διωρισμένοι ἀμέσως μὲν ἀπὸ ταύτας, ἐμμέσως δὲ ἀπὸ ἐκείνην, καὶ τὰ ἔργα των ἦτον ἐπομένως δημοσία, καὶ ἀνήκον εἰς τὸ κοινόν, διὰ τὸ ὅποιον εἰργάζοντο.

Ἐπειδὴ ὁ συντάκτης τῆς Ἀθηνᾶς ἐμέμφθη πικρῶς ἄλλους, ὅτι δὲν ἐξέδωκαν νόμους, καθ' ὃν καιρὸν νομοθετικὴ δύναμις ἢ δὲν ὑπῆρχεν, ἢ δὲν ἠθέλε νὰ συμπράξῃ, τί ἄλλο ἀπαίτησε παρὰ νὰ ἐκδώσῃ διατάγματα αὐθαρέτως ὡς νόμους; Καὶ ἐπειδὴ ἐκήρυξε τὸ δημοσίως ὡς ἐρθὸν καὶ νόμιμον, ἠθέλεν ἀναμφιδόλως τὸ βάλλει εἰς πρῆξιν, ἀν' εἶχε τὴν ἐξουσίαν εἰς χεῖρας. Διατί λοιπὸν ξεσχίζεται τῶν, παραπνεύμενος, ὅτι τὸν ἀποδίδει ὅσα αὐτὸς ἐδογματίσεν ὡς νόμους, καὶ τηγορῶν μάλιστα τὰς ἄλλας, ὅτι τὰ ἀμέληται; Καὶ ἀφ' ὁ ἴδιος τὰ ἀπαίτησε, διατί πάλιν τὰ ἀποκρῖναι ὡς δεσποτικά; ἀπὸ ποῖον μέρος ἐρχονται πλεοναῖ ἀντιφάσεις, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος κατακρίνει βαρέως; Μόνη τῆς ἀληθείας ἡ ὁδὸς εἶναι μία· καὶ εὐθεία, αἱ δὲ λοιπαὶ εἶναι πολλαὶ καὶ σκολιαί.

Δὲν πρέπει νὰ ἀπορῇ, πῶς ὡς ἀπόλυτος δημοκρατικὸς δύναται νὰ ἐπιθυμῇ ἔργα δεσποτικά. Τὰ δύο ἄκρα ἐγγίζον ἐν τῷ ἄλλῳ. Ποῖοι δεσπότηται μετῆλθαν τὴν βίαν, ὅσῃν οἱ ἀπόλυτοι δημοκράται τῆς ἐπαναστάσεως τῶν Γάλλων;

Ταῦτα εἶναι αἱ ἀλήθειαι τῶν συντακτῶν τῆς Ἀθηνᾶς· ἀσύμφωνοι αὐτοὶ πρὸς ἑαυτούς, ἀποδίδον εἰς ἄλλους τὰς ἀντιφάσεις, εἰς τὰς ὁποίας πίπτει εἰς ἑκάστην βῆμά των. Ἄν κάποιος ἐλάτῃ, τὰς ὡραίας ταύτας ἀληθείας των, ἐξαγχιόνεται μοιρολογῶν, ἢ διαμαρτύρονται, ὅτι τὰς συκοφαντεῖ, τὰς ὕβριζαν, τὰς ἀτιμάζον, κτλ. κτλ.

ἤ κατὰ κράτος, μὴ ὑπομένοντας τὴν ἐφόρμησιν τῶν Γάλλων, εἰς τὴν ἐποίαν ἐπληρώθη ὁ Συνταγματάρχης Σαιν-Λεζέρ. Καὶ οἱ Ἄγγλοι ἐβλάφθησαν σημαντικά. Ὁ γενναῖος Συνταγματάρχης Βέρρελ, ἐπεὶ καθ' ἣν στιγμήν, κρατῶν τρυφέκι εἰς τὴν δεξιάν, ἐφώναζεν εἰς τὰς στρατιώτας τὴν "ἐμπρὸς φίλοι!" Ὅσοι σχεδὸν οἱ Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ ἐφονεύθησαν ἢ ἀπληρώθησαν. Μίλον τοῦτο αὐτοὶ μὲ τοὺς Γάλλους ἔσωσαν τὴν πόλιν. Τὸ 10 Πορτογαλικὸν Σύνταγμα τῆς γραμμῆς ἐπολέμησε καὶ αὐτὸ μὲ μὲνίστην ἀνδρίαν.

Τὰ Μιχαηλικά στρατεύματα περισέβαλον ἀνδρῶς, ἀλλ' ἡ ὑπεράσπισις ἦτον θαυμασία.

Ὁ Σαρτέριος μὲ μίαν φρεγάταν καὶ ἐν βρίκιον ἄραξεν ἔξω τῆς γλώσσης (barre).

Κυριακὴ πρωὶ περὶ τὴν 5 ὥραν.

Ἡ νύκτα ἐπέρασεν ἡσυχᾶ. Ὀλίγοι κανονοβολισμοὶ μόνον ἠκέσθησαν. Ἡ ζημία μας ἐκτιμᾶται εἰς 400 θανατωμένους ἢ πληγωμένους, ἐξ ὧν δεκαεπτὰ ἀξιωματικοί. Μᾶς ἦλθον 20 λειποτάκται, οἱ ὅποιοι μᾶς βεβαιώσαν ὅτι τῷ ἐχθροῦ ἡ ζημία εἶναι πολλὰ σημαντικωτέρα· ἐπιάσαμεν 100 αἰχμαλώτους. Οἱ Γάλλοι καὶ Ἄγγλοι ἐβλάφθησαν πολὺ.

Ἐκ τοῦ βρικίου, ἡ Ἐμπιστοσύνη, 1 Ὀκτωβρίου.

Καθ' ὅσον ἡμπέρεσα νὰ ἰδῶ καὶ νὰ μάθω μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς με κατὰ τὴν Κυριακὴν τὸ πρωί, ἡ μάχη αὕτη δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡττὰ ἀποφασιστικὴ τῶν Μιχαηλιτῶν, ἀνατρέψασα ὅλα τὰ σχέδιά των, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἔλοι εἶναι πεπεισμένοι ὅτι οἱ δεσποτικοὶ θὰ ἐνθυμοῦνται μὲ λύπην τὴν ἡμέραν τῶν 29 Σεπτεμβρίου.

Σταθεῖς ὥρας τινὰς τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἰς τὸν ἴδιον πύργον μὲ τὸν Λύγκοκράτορα, δὲν ἡμπορῶ νὰ λησμονήσω τὴν ἀταρξίαν καὶ τὴν ἀπόφασιν, μὲ τὴν ἑποίαν ἐθεώρει τὴν μάχην καὶ εἶδε τὰς διαταγὰς τῆς, μὴ ὅλον ὅτι ἐφάιντο εἰς τὸ πρῶτον πάντες ἡ λύπη, τὴν ὁποίαν ἠθάνετο βλέπων τὴν φονικὴν σύγκρουσιν μεταξὺ συμπατριωτῶν τῆς, ἀν καὶ ἡ ἐκδοχὴς ἦτον ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς θυγατρὸς τῆς.

Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωὶ περὶ τὰς ἑπτὰ, ὅταν ἀνεχώρησα ἀπὸ Ὀπόρτον, ἐβχτίλυνεν ἄκρα ἡσυχία· 6 μίλλια μακρὴν τῆς πόλεως ὠμιλήσαμεν μὲ τὸν Ναύαρχον Σαρτέριον, ὁ ὁποῖος, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ὅλον τὸν στόλον καὶ τὰ δύο αἰγμόπλοια τὴν Πόλιν ἔδιδε μου καὶ τὸν Ἐμπόρον τοῦ Λονδίνου, εἶχε πρὸ ὀλίγου ἀποδιδάσει εἰς τὸ Ἀβέρτον στρατεύματα, τὰ ὅποια, κυριεύσαντα τὸ Φρέριον, τὸ κατεδάφισαν καὶ ἀνεχώρησαν. Ἐμελετᾶσε δὲ νὰ πλεύσῃ ἀμέσως κατὰ τῆς Μιχαηλικῆς στόλου, ὁ ὁποῖος τὸ σάββατον ἦτον ἔξω τῆς Βίγυ. Τελειῶντων χρεωστῶ νὰ εἰπῶ, πρὸς εὐχαρίστησιν ὅλων τῶν φίλων τῆς συνταγματικῆς ἀγῶνης, ὅτι ὅλαι αἱ περιστάσεις ὑποσχηνται μέλλον εὐτυχὲς ὑπὲρ τοῦ Δὸν Πέτρου. Ὁμιλῶ καθ' ὅσα εἶδα τὰς τρεῖς τελευταίας αὐ-

ταῖς ἐβδομαῖδας, κατὰ τὰς ὁποίας κατ' ἐκάστην ἐλάμβανα νέας πληροφορίας περὶ ὅλης τῆς γραμμῆς τῆς περὶ τὸ Ὀπόρτον.

ΟΛΛΑΝΔΑ.

(Ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων τῆς 30 Σεπτεμβρίου.)

Ἐχομεν εὐχαρίστους εἰδήσεις περὶ τῶν Ὀλλανδο-Βελγικῶν πραγμάτων. Ὁ κόμης Δουγκλὸφ, ἐξ ἀπορρήτων τοῦ παρὰ τῷ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλῷ ἀπεσταλμένου τῆς Προυσίας, ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν διὰ τὸ Βερολῖνον πρὸ 15 ἡμερῶν, εὐρίσκεται κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν εἰς τὸν δρόμον πρὸς τὴν Χάγην, φέρων τοιαύτας ὁδηγίας ἐκ μέρους τῆς Προυσιακῆς αὐλῆς πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Ὀλλάνδης, ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐπιφέρουν ταχεῖαν διευθέτησιν τῆς συζητουμένης ὑποθέσεως.

— Ἐπειδὴ ἡ ἐρχομένη πέμπτη εἶνε ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς Ὀλλάνδης, ὁ λόγος τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον περιμένουν ὅλοι μὲ πολλὴν ἀνυπομονήσιν, θέλει γνωστοποιήσει εἰς τὸν κόσμον ἂν ὁ μονάρχης οὗτος θέλῃ τέλος πάντων τὴν εἰρήνην, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου προτιμᾷ νὰ παρατείνῃ ἀκόμη τὴν ἐνεστῶσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν.

ΒΕΛΓΙΟΝ.

Ἡ ἀφίξις τοῦ Λόρδ-Δουράμ εἰς τὰς Βρυξέλλας ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς κατοίκους, καὶ διάφοροι φῆμαι διεδίδθησαν εἰς τὴν πόλιν. Τί περὶ ξενον! γράφει ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερίς Σφραῖρα· ἡ ὑπομονὴ τῶν Βέλγων ἐξηντλήθη πλέον ἐξ αἰτίας τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀναβολῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμποδίζουν τὸν καιρὸν τῶρα τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων των. Τὸ ἀκατανήκτον τοῦτο τῆς ἀργυπορίας σύστημα, ἂν περὶ ταυτὶ ἀκόμη, δὲν θέλει ἡμπορέσῃ τις νὰ εὕρῃ πλέον οὔτε λέξεις ἱκανὰς νὰ τὸ σιγητεύσῃ. Ἐλπίζομεν ἐν τούτῳ, ὅτι ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ Λόρδ-Δουράμ θὰ ταχύνη ὅπως δὴ ποτε τὸ κῆψιμον τοῦ Γερδίου τούτου δεσμοῦ, τοῦ ὁποῖου κατήντησεν ἀμήχανος πλέον ἡ λύσις.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαίδευσως Γραμματείας.

Προσκαλοῦνται καὶ αὐτὴς ὅσοι τῶν ἐφ' ἑρῶν τῶν σχολείων καὶ τῶν κατὰ τόπους Διοικητῶν καὶ Τοποτηρητῶν δὲν ἐπληροφόρησαν εἰσέτι τὴν Γραμματεῖαν ταύτην, περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν πρὸ καιροῦ ἀποσταλέντων παρ' αὐτῆς καὶ διὰ τῶν ὑπ' Αρ. 41,45 καὶ 52,53 φύλλων τῆς Ἐθνικῆς ἐφημερίδος δημοσιευθέντων διελίγων πρὸς χρηστὴν διαφόρων σχολείων τῆς ἐπικρατείας, νὰ στείλουν τέλος πάντων πρὸς τὴν Γραμματεῖαν ταύτην τὰς περὶ τούτου ἀπαντήσεις των.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῆς 14 Νοεμβρίου 1832.

Ἐπεδίδθησαν. — Εἰς τὰ προαναφερθέντα ἀντιτυπα τοῦτον τοῦ φύλλου Σελ. 264, Σ. η. 2, Σ. η. 10 κατωθεν, ἀντὶ ἀρχιστρατηγὸν ἀνὴρ γνωστὸς ἀντιστρατηγόν.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Κωνσταντινούπολις, 29 Απριλίου.

Ειδήσεις από τὸ Θέατρον τοῦ πολέμου εἶνε διὰ τὴν Πόρταν πολλά δυσάρεστοι. Ὁ Ἱμπραήμης προχωρεῖ, καὶ λέγουσιν ὅτι, σκορπίσας τὰ λείψανα τοῦ Σελιμνικοῦ στρατοῦ, ἔφθασεν εἰς τὸ Ἰκόνιον ἀδεύων λόγος καὶ περὶ ναυμαχίας περὶ τὴν Κύπρον, εἰς τὴν ὁποίαν πέντε πολεμικὰ Τερκικὰ πλοῖα, ἐξ ὧν ἓξ φρεγάται, ἐκυριεύθησαν ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας, καὶ μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος ἐβιάθη ἰσχυρὰ εἰς τὴν Ῥόδον. Αἱ εἰδήσεις αὗται ἐξηγῶν ἔρκεται τὴν δυσταρέσκειαν, ἣ ὁπία παρατηρεῖται εἰς τὴν καθέδραν, καὶ τὴν ὁποίαν αὐξάνει καὶ ἄλλαι διάφοροι δυστυχίαι. Ἡ πανώλης ἐξακολουθεῖ νὰ θεριβεῖ ἢ χολέρα εἰσέτι δὲν ἔπαυσε, καὶ τετρακόσιαι οἰκίαι κατεκάησαν εἰς ἓν προάστειον.

Αὐτὴν τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν. Αἱ εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν ἀντιφάσκουσιν. οἱ μὲν θέλουν ὅτι ὁ Αἰγυπτιακὸς στρατὸς δὲν ἀπέρατε τὰ σύνορα τῆς Συρίας, καὶ ὅτι τὰ Ὀθωμανικὰ στρατεύματα, συναγμένα εἰς τὸ Ἰκόνιον, περιέμενον τὴν ἄριζιν ἐπικερκεῖ, διὰ νὰ λάβωσιν ἐπιθετικὴν θέσιν κατὰ τὴν Ἱμπραήμην ἐνῶ ἀπὸ ἄλλο μέρος πληροφωρέμεθα, ὅτι μετὰ τὴν μάχην τῆς Ἐμέτης καὶ τὴν ἀλυσιν τῆς Χαμάς καὶ Χαλεπίου συνέβη νέα συμπλοκή τῇ 17 Ἰουλίου μεταξὺ Ἱμπραήμης καὶ Χασσεν - Πασᾶ πλησίον τῆς Μπειλάν, καὶ ἡ νίκη ἐκηρύχθη, λέγουσιν, πάλιν πρὸς τὸ μέρος τῶν Αἰγυπτίων. Πολλὰ ἀξιωματικὰ Τέρκοι προσεχώρησαν εἰς τὸν ἐχθρὸν, τῶν ὁποίων αἱ προφυλακαὶ διευθύνθησαν μετὰ τῆς εἰς τὰ Ἰδύνα.

Αἱ αὐταὶ ἀμφιλογίαι διεδίδοντο καὶ περὶ τῶν κατὰ θάλατταν κινήσεων. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος ἀπὴντησε τὸν Αἰγυπτιακὸν περὶ τὴν Κύπρον, καὶ, μὴ δεχθὲν τὴν μάχην, τὸν κατεδίωξεν ἱκανὸν διάστημα. αἱ δὲ, ὅτι οἱ δύο στόλοι ἐναυμάχησαν, καὶ ὁ Τουρκικὸς ἐνίκηθη. αὐτὴ ὁμῶς ἢ εἰδήσεις χρειάζονται ἐπιβεβαίωσιν.

— Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Βόσταν ἀναγγέλλουν ὅτι ὁ πύλομος ἔπαυσε ἐντελῶς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ ὁ περίφημος ἀρχηγὸς τῶν εἰς τὰ σύνορα σιγαστικῶν, Χασσέν-Παχά. βλέπων τὸ ἀδύνατον τῆς περαιτέρω ἀντιτάξεως, παρεδόθη εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ μεγάλου Βεζύρη, ὅστις ἐχάρισε μὲν καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν τὴν ζώνην, τὸν ἀπεμάκρυνεν ὁμῶς ἀπὸ τὰ σύνορα, ὅπου πρὸ τούτων χρόνων διετέλει κακουργῶν.

— Ὁ Κ. Μενδίζι, πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Βρετανικῆς Α. Μ. καὶ ἐπιφορτισμένος τὴν διεύθυνσιν τῆς πρεσβείας μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Κ. Στρατ-Φέρδ Κάνιγγ, ἐμελλε νὰ παρῇσιασθῇ τῇ 22 τοῦ παρόντος εἰς τὸν Σουλτάνον. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς τοῦ παλατίου Ἀχμέτ-Φεδτζί-Πασᾶς ἐνοσηλεύετο, ἡ ὑπόδοχή τοῦ Κ. Μενδίζι ἀνεβλήθη μέχρι τῆς 25 τοῦ αὐτοῦ. Ἡ Α. Υ. ἐδέχθη τὸν ἀπεσταλμένον τοῦτον μὲ πολλὴν φιλοφροσύνην.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ἀγγερίον, 21 Σεπτεμβρίου. Ἀπὸ τινος κειμένου ἀναγερὰ τοῦ Ἀλγερίου δὲν ἐπερμελεύοντο κατὰ τὸ

σύνθημα ἀπὸ τὰς πλησίον φυλαῖς, ἐμποδισθείσας ἀπὸ ἄλλας, αἱ ὁποῖαι ἐπροχώρησαν ἐνοπλοὶ συμποσούμεναι εἰς 10-12 χιλιάδας, καὶ ἐτοιμάζοντο νὰ μάς κτυπήσουν μέσα εἰς τὸ Ἀλγέριον. Ὁ Δούξ τοῦ Ῥεβίου, εἰδοποιηθεὶς περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν, ἐβγήκεν ἀπὸ τὸ Φρουρίον τῇ 18 Σεπτεμβρίου τὸ ἑσπέρως μὲ μίαν Φάλαγγα 1,500 ἀνθρώπων, τὴν ὁποίαν ἐμοίρασε τῇ ἐπαύριον εἰς δύο, καὶ τῆς μὲν ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν αὐτὴς, τῆς δὲ ὁ γυναικάδελφός του Στρατοπεδάρχης Φοδρά. Ἡ πρώτη Φάλαγξ ἐκινήθη πρὸς τὴν πεδιάδα τοῦ Μετιγιαχ, καὶ ὅταν ἔφθασε πέντε ὥρας μακρὰν τοῦ Ἀλγερίου, ἀπὴντησε τοὺς Ἀραβας. Ἀμέσως ἐβόησε τὸ παράγγελμα εἰς ὅλα τὰ στρατεύματά μας νὰ κτυπήσουν, καὶ τὸ ἔκαμαν μὲ τὴν προθυμίαν καὶ ἐρμὴν, ὥστε ἡ πεδιάς ἐντὸς ὀλίγου ἐσκεπάσθη μὲ τὰ πτώματα τῶν Βεδουϊνῶν οἱ βάρεβαιοι κατατρομαγμένοι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καίτοι δεκαπλασίως περισσότεροι τῶν Γάλλων. Ἡ ἄλλη Φάλαγξ, ὁ ὁποῖα εἶχε στραφῇ πρὸς τὰ δεξιὰ, δὲν ἀπὴντησε κανένα ἐχθρὸν, καὶ δὲν ἔμαθε τὴν θραῦσιν τῶν Ἀραβῶν, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἐνώθη μὲ τὴν Φάλαγγα τοῦ Δουκὸς Ῥεβίου, ἄγουσιν αἰχμάλωτον καὶ ἓνα τῶν φυλάρχων. 410 Ἀραβες ἔμειναν εἰς τὴν τόπον, καὶ πολὺ περισσότεροι ἐπληγώθησαν. Εἰς τὴν λαμπρὰν ταύτην πρῶξιν διέπρεψε κατ' ἐξ ἑκὼν τὸ σῶμα τῶν Ἀλγερικῶν εὐζώνων οἱ στρατιῶταί μας ἐδείξαν μεγάλην ἀνδρίαν, καὶ μ' ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ ἀρχιστρατήγου, δὲν ἔκαμαν χάριν εἰς κανένα τῶν ἐχθρῶν.

Εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἀλγέριον ὁ Δούξ Ῥεβίου εὗρε Φρουρῶντας ἐν ὅπλοις 600 ἄνδρας τῆς ἐθνικῆς Φρεγάς, οἱ ὁποῖοι εἶχον συσσωματωθῇ αὐτόκλητοι διὰ νὰ φυλάξουν τὰς ἀφοπλισθείσας θέσεις μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν 1,500 στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε οἱ μόνοι κατὰ τὸ παρὸν χρῆσμον, καθότι 4,300 κείτονται, καὶ 3.200 μόλις ἀναλαμβάνουν.

Εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἐκυριεύσαμεν δύο σημαίας, αἱ ὁποῖαι ἐστάλησαν εἰς τὸ Τουλὸν διὰ τοῦ τριερέτου Μαρέγκου. Αἱ σημαῖαι αὗται εἶνε πράσινοι μεταξωταί, καὶ ὁ σαυρωτὴρ τῆς λόγχης, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπάνω εἶνε προσηρμοσμένοι, ὁμοιάζει τὸν σφαιρωτὴρα τῆς βάρβυ τῶν ἀρχιτυμπαριστῶν.

Οἱ Γάλλοι ἔχασαν 12 μόνον ἀνθρώπους Φονευθέντας, ἐκτὸς μερικῶν πληγωμένων.

ΑΓΓΛΙΑ.

Διαταγαὶ ἐδόθησαν νὰ ἐτοιμαθῇ ἕσον τάχιστα ἕνας σημαντικὸς στόλος, διὰ νὰ πλεύσῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κυβερνήτου Πουλτενέ Μαλκόλμ εἰς τὴν Ἑσπρίαν, καὶ νὰ συμπράξῃ, συμφώνως μὲ τὸν Γαλλικὸν στόλον, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τῶν 24 Ἀπριλίου. ὁ Ἀγγλικὸς στόλος θὰ συσταθῇ ἀπὸ 20 πλοῖα, ἐξ ὧν 5 τεύχητα, 4 δικροτά, 2 κρεβέται, 7 βρείκια, καὶ 2 ατμοκίνητα, καὶ ἑπτὰ εἰδομάδας θὰ συναχθοῦν ὅλα τὰ πλοῖα εἰς τὸ Σπιτχράδ. Ἡ σημαία τοῦ ναυάρχου θὰ ὑψωθῇ ἐπὶ τοῦ Δονεγῆλου, πλοίου 76 κανονίων.

Κουχαῖται, ὅτι πάντοτε ἐξάδισε τὸν μέσον δρόμον ἀλλὰ μήπως ἐλησμόνησε, πῶσον θερμῶς ἐκήρυττεν, ὅτι ἐλάχιστον διὰ τὰς προσωπικὰς ἀσφαλείας, τὴν δικαιοσύνην ἐξέσταν, καὶ ἄλλας συνταγματικὰς διατάξεις, ἀπορροίας τῆ φυσικῆς καὶ ἀναλλοιώτου νόμου, ἢ μακροχρόνιαν συνδρομὴν εἶναι περιττὴ καὶ ἀνοικεία; Αὐτὴ εἶναι ἡ μέση αὐτοῦ ὁδός; Δια ταύτην καυχᾶται ὅσον μεγαλορρημόνως; ἂν ταῦτα ἦναι φρονήματα τρίτης, ποῖα εἶναι πλεονεκτήματα ἀπόλυτα;

Τῶ ὄντι ἐπεθύμει, ὡς λέγει, τὸν ἥσυχον εἶναι, δὲν πρεπε νὰ γενῇ συντάκτης ἐφημερίδος, καὶ νὰ ἐκτελῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κοινοῦ. Μυθολογεῖ, ὅτι οὐκ ἐρεῖται, ὅτι τὸν ἐπροκάλεσαν ἄκοντα εἰς τὸ ἐφημεριογραφικὸν στάδιον. Ἀλλὰ ποῖος, πῶς καὶ πότε; Τούλάχιστον εἶχε γράψει τὸ μικρομέγαλον ἄμειγαν, πρὶν τὸν ἐνθυμηθῇ ἢ τὴν ὀνομάσῃ κανεῖς.

Ὁ ἐπὶ τῶν τριῶν ἄρθρων τριώνυμος συντάκτης ἀρνεῖται ἄλλο τέταρτον ὄνομα. Ἀλλ' ὅταν ἡ χρεία τοῦ καλέστη, ἔχομεν ἀρκετὰ διδόμενα διὰ νὰ ἀποδείξωμεν ἀποχερῶντως, ὅτι καὶ τούτου ἡ οὐσία εἶναι ἐργὸν ἰδικόν του, μ' ὅλον ὅτι ἐπροσπάθησε ματαίως νὰ τὴν σκεπάσῃ μὲ ξένα ἐνδύματα.

Οἱ συντάκται τῆς Ἀθηναῖς εἶχαν ὑποσχεθῇ, ὅτι περιωρίζοντο εἰς μόνων τῶν πραγμάτων τὴν ἐκθεσιν. Διὰ τοῦτο ἐχρεώζοντο, φυλάττοντες τὸν λόγον των, νὰ μὴν ἐγγίζουσιν τὰ πρόσωπα, καθὼς ἄλλοτε τοὺς τὸ ἐπαρρησιάζοντο. Ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ἐλάβαμεν ποτὲ ταύτην τὴν ὑποχρέωσιν, ἡμεῖς ἐλεύθεροι καὶ διὰ τῶν προσώπων τὴν ἐξέτασιν. Ἡ ἀντίφασις, τὴν ὁρίαν περὶ τούτου ἐλέγχουν, πίπτει εἰς ἴδιον ἕλεος των. Ἀλλο ἀκίμη γελοιότερον εἶναι, ὅτι ἐναντίον τῆς ὑποχρέωσός των ἄρχισαν πρῶτον ἀσυγχωρήτους προσωπικότητας, καὶ μάλιστα μετὰ πολλὰς καὶ ἀδιακρίτους ἐπαναλήψεις τῶν, ἀπεκρούσαμεν ἅπασι τὸν πᾶνταλον διὰ τοῦ παττάλου καὶ διὰ τοῦτο οἱ σεμνοὶ ἀντίπαλοί μας ἐπείσαν συγχρόνως εἰς τὰς ὕβρεις καὶ τὰ μοιρὰ λόγια.

Ἐπὶ σμύναμεν ἀπὸ τὸν συντάκτην τῆς Ἀθηναῖς νὰ μᾶς εἰπῇ, διατί κατηγορεῖ τὸν εἰκοδεσπότην διὰ τὸν οἶκόν του, καὶ ἂν τυχὸν κλεφθέντος τούτου, εἶναι ἱκανὸς νὰ κατηγορήσῃ ἐκεῖνον ὡς κλέπτην. Ἀντὶ τούτου ἀποκρίνεται, ὅτι τὸν ἐσυμπεριλάβαντες ὡς συναίτιον εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀδελφοῦ γυναικωνίου. Οἱ λόγοι μας εἶναι γραμμένοι, καὶ δὲν ἀφίνουν ψιλὴν ἀμφιβολίαν, ὅτι εἰς τὸν Κ. ἄμειγαν ἀπεδώσαμεν τὸ πρῶτον μῖνον, τὸ δεύτερον δὲ τοῦτο ἡμπορεῖ νὰ ἀποταθῇ εἰς πάντα ἄλλον ἐκτὸς αὐτοῦ μῖνον. Τούλάχιστον εἰς ἴσα ἄρθρα τοῦ ἀπεδώσαμεν, τὸ τοῦ γυναικωνίου δὲν περιέχεται. Ἄν ἡμῶς ἀγαπᾷ νὰ λάβῃ καὶ ὁ ἴδιος μέρος εἰς τὸ τῶ, διὰ νὰ σύρῃ εἰς αὐτὸν περισσότερον τὸ ἐλεος τῶ κοινοῦ, ἡμεῖς ὅτε δικαίωμα, ὅτε ὅρεξιν ἔχομεν νὰ τὸν ἐμπροσθίσωμεν.

Τὴν λεγομένην ἰσορικήν τε ἀλήθειαν πῶς

δὲν τὴν ἐξήγησεν ἡ Γερμανία, μ' ὅλον ὅτι ἐπροκλήθη ἐπισήμως περισσότερον ἀπὸ μίαν φοράν; Καὶ πάλιν ἀφ' αὐτὸς τὴν ἐγκωμίασεν εἰς ὅ,τι ἐκεῖνη μὴδὲ ἀπελογήθη ὑπὲρ αὐτῆς, ἐλεγχθεῖσα, τί παραπονεῖται, ὅτι γενόμενον πανηγυριστὴν αὐτῆς, τὸν ἀπέδωσαν τὸ οἶκόν εἰς αὐτὸν ὄνομα; Ἰδὲ καὶ ἄλλη ἀπὸ τὰς ὁραίας ἀληθείας τε, τὰς ὁποίας ἐθ' ἡ λαοσε βέβαια (διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν ἰδίαν τε ἐκφρασιν) μὲ τὸ γάλα τῆς μητρὸς τε.

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Μονάχου τῆς 25 Σεπτεμβρίου ἐδημοσίευσεν ἕνα ἄρθρον, ἐν ᾧ προτρέπουσα ὅλην τὴν Γερμανίαν νὰ συντρέξῃ τὸ νέον κράτος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν μέλλουσαν ἀποκατάστασιν του, καθ' ἣν στιγμὴν βασιλόποις τῆς Γερμανίας λαμβάνει εἰς χεῖρας τὸ σκήπτρόν της, λέγει ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἡμπορεῖ νὰ γενῇ διὰ τὴν Γερμανίαν ὅ,τι τὸ Ἀλγέριον πρέπει νὰ γενῇ διὰ τὴν Γαλλίαν. Λόγον ἔπειτα ποιῶσα ἡ ἴδια ἐφημερίς περὶ τῶν δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας ὁ νέος Βασιλεὺς δύναται νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν εἰς τοὺς κόλπους τῆς στασιαζέσης Ἑλλάδος ἐπ' ἀνόδον τῆς ἡσυχίας, τῆς εὐταξίας, καὶ τῆς ἀσφαλείας, λέγει ὅτι “ὁ στασιαζὼν οὗτος τόπος ἴσως ἔχει χρεῖαν σιδηροῦ βραχίονος.”

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντιγραφὸν ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Μινίτορα ἐκίνησεν εἰς ὀργὴν καὶ κατακραυγὴν ἕνα τῶν συντακτῶν τῆς Ἀθηναῖς. Ὅσον θέμενοι τὴν εὐσχημοσύνην εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν ἰδεῶν μας, ἀποστρεφόμενοι τὸ πάθος καὶ τῆς ἀγωγῆς τὰς ὕβριστικὰς φωνασκίας, καὶ σκοπον μόνον ἔχοντες τὸν φωτισμὸν τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας, περιοριζόμεθα νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι παρεξηγήθη τὸ ἄρθρον τούτο.

Ὁ Συντάκτης τῆς Ἀθηναῖς λέγει ὅτι “ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος δὲν ὁμοιάζει τὴν τοῦ Ἀλγερίου, διότι ἡ Γαλλία κατέστρεψε τὸ Ἀλγέριον, τὸ κατέχει μὲ ὀπλισμένην χεῖρα, καὶ τὸ κυβερνᾷ μὲ τὸ δικαίωμα τῆς νικητῆς ὡς ἐπαρχίαν.” Δὲν μᾶς εἶναι συνχωρημένον νὰ ὑποθέσωμεν, ὅτι ἕνας δημοσιογράφος τῆς Γερμανίας δύναται νὰ ἀγνῇ τὰς κοινὰς καὶ πασιφανεῖς ταύτας ἀληθείας, ἔπεται ὅθεν νὰ ἦναι πολλὰ διαφορετικὴ ἡ ἐννοία τῆς ἀρετῆς ἐἰς ἴδιος μας τὸ λέγει, διότι ὁμιλεῖ ὅχι διὰ τὸ ἐνεστώδες, ὅχι διὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἀλγερίας, καὶ ἡ καταστροφὴ, ἡ ὀπλισμένη χεὶρ, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς νικητῆς εἶναι παρελθόντα, τὸ δὲ μέλλον τε εἶναι, ἢ τούλάχιστον ὁ Γερμανὸς δημοσιογράφος νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἦναι, ἢ εἰσαχθῇ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνικῶν, ἢ ἐξάπλωσις τῆς ἐμπορίας, ὁ ἐξευγενισμὸς τῆς αἰωνίας μας, ἢ ἐξομοίωσις τε εἰς ἕνα λόγον μὲ τὴν Γαλλίαν, καὶ ποῖος ἀγνωρίζει τὸ μεγαλόφρον τὸ εὐγενεὺς ἔθνος τῶν Γάλλων, πείθεται εἰς τὰς καλὰς τέτας τῆς Γερμανοῦ οἰωνούς.

Ὁ Συντάκτης τῆς Ἀθηναῖς λέγει “ὅτι δὲν εἶναι

ΑΟΥΣΤΡΙΑ.

Βιέννα, 21 Σεπτεμβρίου.

Ο Βασιλὺν-Δαυίδς ἔφθασεν ἑδῶ ἀπὸ τὴν Λόνδρον, ἐπιφορτισμένος ἐκ μέρους Καρόλου τῆ Γ' νὰ παραστήσῃ τὰς ἀπαιτημένας πρὸς ὑποδοχὴν καὶ διὰ τριβὴν τὴν εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐτοιμασίας. Θέλει πά-
 γιναι καὶ εἰς τὸ "Αουστερλίτς νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Φρέριον.
 Αὐτῆθεν. 24 Σεπτεμβρίου. Ἡ Δούκισσα τοῦ Ἀγγλίου ἔφθασε σήμερον ἑδῶ καὶ ἐπέβη εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν παλάτιον, ἀφ' οὗ ἐπεσκέφθη τὸ Σαίμπρουν.

ΠΡΟΥΣΣΙΑ.

Βερολίον, 26 Σεπτεμβρίου.

Ο Καρόλος Γ' μὲ τὸν υἱὸν καὶ ἐγγονόν τιν ἀπέ-
 ραξαν ἀπὸ τὸ Βερολίον, ἐξακολουθῶντες τὴν περιή-
 γησιν των διὰ τῆς Σιλεσίας. Λέγουσιν προσέτι, χω-
 ρὶς ὅμως νὰ τὸ βεβαιώσῃ, ὅτι περιμένονται εἰς τὸ
 Τέπλιτς, ὅπου εὐρίσκεται ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας,
 καὶ ὅτι θὰ ἀνταμωθοῦν καὶ μὲ τὸν διάδοχον εἰς τὸ
 Φρειδερίκοφελδ.

ΙΣΠΑΝΙΑ.

Μαδρίτην, 27 Σεπτεμβρίου.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκρίνεν εὐλογον νὰ ἀναθήσῃ προσω-
 ρινῶς εἰς τὴν βασιλίτσαν τὴν διοίκησιν τοῦ βασιλείου
 μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἀναρρώσεώς τιν. Ἰδοὺ τὸ ἔγ-
 γραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Α. Μ. ἐκοινοποίησε τὴν
 ἀπ' αὐτῆς τοῦ ταύτην.

“Θεωροῦντες τὴν περὶ τὰς ὑποθέσεις τοῦ κρά-
 τος ἐπιφερομένην ἀργοπορίαν ἐξ αἰτίας τῆς κα-
 κῆς καταστάσεως τῆς υἱείας μας, ἡ ὁποία δὲν μᾶς
 ἐπιτρέπει νὰ καταγινώμεθα εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν
 ἐφεσίν μας, καὶ καθ' ἴσον ἀπαιτεῖ τὸ εὖ εἶναι τὸν
 ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ἐμπεισιτευμένων εἰς τὴν
 πιστάσιν μας λαὸν, ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ κη-
 ρύξωμεν ἱκανὴν νὰ λάβῃ πρὸς ὥρην τὸν τῆν μας
 τὴν βασιλίτσαν, τὴν προσφιλεστάτην σύζυγόν μας,
 ἐν ὅσῳ διαρκέσῃ ἡ ἀδυναμία μας, ἐλπίζοντες ὅτι
 ὁ Θεὸς θάλει μᾶς χαρίσῃ ἐν τῇ ὀλίγῃ ἐντελῇ ἀνάρ-
 ρῃ. Εἴμεθα πεπεισμένοι ἀδιτάκτως ὅτι ἡ σε-
 βαστὴ ἡμῶν σύζυγος θάλει δικαιώσῃ τὴν ἐμπισ-
 τὴν ἡμῶν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην τῆς, καὶ
 τὴν φιλόστοργον προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν εδειξεν
 ἀπὸ τῆς πρὸς χεῖρ τῶν ἐγγυθῶν μας ὑπηρεσίαν.”

Ἐξεδόθη ἐν Σαιντ Ἰλδεφόνσῳ, τῇ 24 Σεπτεμ-
 βρίου (6 Ὀκτωβρίου).

Λ Ο Τ Ο Θ Ε Ν.

Ἀναγνώσκεται εἰς τὴν σημερινὴν Μονίτηρα. — Εἰδή-
 σεις ἐκτάκτως ἐλθούσαι ἀπὸ τῆς Σαιντ Ἰλδεφόνς, ἀνα-
 γράφουσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ἀνελάμβανεν
 ἐκτακτικῶς, ὃς εἶχεν ἤδη ἀρχίσῃ νὰ καταγί-
 νεται καὶ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Λέγουσιν ὅτι
 ὁ ἀναστηθεὶς μονάρχης ἐξίταται μὲ μεγάλην φρον-
 τισιν τὰς δεξιάς, ὥστε αἱ διάφοροι Φατρίαι
 καὶ τὰ διάφορα πολιτικὰ ὑπηρετήματα ἐκτενεῖν ἐπὶ
 καὶ σκεπτικῶς. Ἐμαθὲ μὲ εὐχαρίστησιν καὶ εὐγνωμοσύνην
 τὴν ἀποσκευαστικὰς ἀπὸ τῆς τῆς Σαιντ Ἰλδεφόνς, μὲ
 καὶ τὴν ὑποθέσκειν μᾶς, τὴν σπουδὴν τῆς ὑπερ-

γῶν εἰς τὸ νὰ προσκυνήσῃ ἐπὶ τῆς πρεσβύτης τὸ ἄστρον
 τῆς βασιλείας καὶ τῆς Ἰνφάντης Δὸν Καρόλου. Λέ-
 γουσιν τέλος ὅτι, μετὰ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς γνωριμίας
 μὲ τὸν θάνατον, ἐκαμαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν Φερδινάν-
 δον αἰκρίσεις, τὰς ὁποίας ἡ ἰστορία ἐνέμιζεν ἤδη ὅτι
 κίχνην περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ προδιδοχθὲν τῷ
 μέλλοντος μάθημα, μεταμορφώσαν τὰς ιδέας του
 πρὸς τὸ φιλελευθερώτερον, τὸν κατέπεισε ν' ἀλλάξῃ
 ἀμείσας τὸ ὑπεργεῖόν τιν, καὶ νὰ ἐκλέξῃ συμβούλους
 μεταξὺ τῶν μετριοτέρων, καὶ τῶν πλέον μεμακρυ-
 σμένων ἀπὸ τὸ ἀπόλυτον κόμμα.

Περιμένουμεν ἀνυπομόνως τὴν ἐπικύρωσιν τῆς πα-
 ραδόξου ταύτης σε φῆς τῆς πολιτικῆς εἰς τὴν χερσό-
 νησον Ἀπὸ τὰ πρῶτα θέλωμεν κρίνειν περὶ τῆς
 ἀκρίβειας καὶ ἀληθείας τῆς σεως τῆς.

ΠΡΟΥΣΣΙΑ.

Εἰς τὸν προλαβόντα ἀριθμὸν ἀνηγγέλαμεν τὴν
 ἐκδοσιν τῆς ἐναντίον τῆς Ὀπόρτης ἐπιχειρηθείσης
 ὑπὸ τῶν Μιχαηλιτῶν ἐφόδου. Ἰδοὺ λεπτομερέστερα
 εἰδήσεις περὶ τοῦ πλεμικῆς τούτου κινήματος.

Ἡ μεγάλη προσβολὴ κατὰ τῆς Πόρτης ἐγένετο τὴν
 Κυριακὴν 29 (17 Σεπτεμβρίου), ἐορτὴν τῆς ἀγίου
 Μιχαὴλ, ἀλλ' ἀπεκρούθη παντοῦ ἐξ ἀμφοτέρων
 τῶν μερῶν πολλοὶ ἐχάθησαν ἀλλ' ἡ μάχη αὐτὴ
 δὲν φέρει χαρακτηριστικῆς θριαμβοῦ ἀπὸ φασιστικοῦ, διότι
 ὁ θάνατος ἔφθασε μεγάλα κενὰ εἰς τὰς τάξεις τῆς
 ἀνδρείας, πλην ὀλιγαριθμοῦ στρατῶν τῆς Δὸν Πέτρης, καὶ
 πολλοὶ τῶν καλητέρων ἀξιωματικῶν τιν ἐπέσαν
 πληγωμένοι. Μόλον ὅτι πολυάριθμοι βοήθηται ἀνα-
 χωροῦν ἢ καὶ ἀνεχώρησαν ἤδη ἀπὸ τῆς λιμένας
 τῆς Ἀγγλίας, διὰ νὰ καταταχθῶσιν ὑπὸ τὰς ση-
 μαίας τῆς Δόνα-Μαρίας, φιδέμεθα μόνον τῷ το-
 μῷ τὸ Μιχαηλικὸν στράτευμα, μὲ ὅλους τῆς
 μερίτους χαμῶς τιν εἰς τὴν ἡμέραν τῶν 29, ἐχῶ
 ἀκμὴ δύναμιν αρκετὰς, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἐπι-
 χειρηθῇ ἐφόδον νέαν, ὅχι ὅπως διόλῃ ἀκίνδυνον. Χρε-
 ωσόμεθα νὰ πρὸς δώσωμεν μόνον τοῦτο ὅτι ὅλα τὰ εἰς
 τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας καταχωρημένα γράμ-
 ματα, ἐκφράζουσιν πεποίθησιν εἰς τὸ μέλλον.

Οἱ Μιχαηλιταὶ ὤρμησαν κυρίως κατὰ τῆς Γαλ-
 λικοῦ καὶ τῆς Ἀγγλικῆς τάγματος, τὰ ὁποία ὑπε-
 σήριζαν μὲν ἀξίως τὴν δόξαν τοῦ ἐθνικοῦ ἔκπαι-
 ευσαν ὅμως θανατωμένους ἢ πληγωμένους τὰς πε-
 ρισσοτέρους ἀξιωματικὰς τιν.

Ὁ Κόμης Σαιν-Λεζέρ, διαπρέψας διὰ τὴν γεν-
 ναϊότητά τιν εἰς ὅλας τὰς μάχας, ἐπληρώθη εἰς
 τὸν βραχίονα Ὁ Ἀγγλος Συναγματοδότης Βέρνερ
 ἐφάρευσεν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ διέφυγεν εἰς ἄλλον τὸ δόσημα τὰς
 κινήσεις τῶν στρατευμάτων μὲ τὴν ἀταραξίαν καὶ
 τὴν γενναϊότητα, ὥστε ἐφάλασσε τὰς στρατιῶν τὴν
 ἀγάπην καὶ τὴν ὑπὸ τῆς τῆς καὶ τῆς.

Τὸ βέβαιον, ὅτι ἡ ἐκδοσις τῆς ἐκδοσῆς
 αὐτῆς εἰς τὸ Πλουμθ ὅτι μὲν τῆς τῆς τῶν ἀνα-
 γνῶσιν μᾶς ἀπὸ σπασμα τῆς μακρῆς ἀλλήλ γε-
 φίας, ἡ ποία σκεπίζει τὰς στήλας τῶν περὶ τῆς
 σαῖν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων.

Αρ. 55. Νοεμβρ. 20 του 1832.

ΕΤΟΥΣ Α.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ — ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩΝ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Εκδοσις, Φεύκεται 36.

Εξαμηνιαία . . . 18.

Τριμηνιαία . . . 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ Εὐρυφείᾳ τῆς Εὐρημείδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρομείων.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρὸς τοὺς Γενναίωτάτους Στρατηγοὺς Θ. Κωλοκοτρώνην, Ν. Κρεζώνην, Χ. Χρῆστον, Κ. Τζαβέλλα, Ι. Σοφάτον, καὶ Δ. Τσοῦρην.

Τὰ αἵτια, ἕσα παρεκίνησαν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον τοῖς συνευρεθέντας εἰς Ἄργος στρατιωτικὴν ὡς νὰ συστήσουν τὴν ὀνομασθεῖσαν στρατιωτικὴν ἐπιτροπὴν, συγκεκμημένην ἀπὸ τὴν γενναιοτήτά σας καὶ ἐμὲ, εἶναι γνωστὰ εἰς ὅλους. Ἐμφύλιοι ῥήξεις ἐσπάρατταν τὴν δυστυχὴ πατρίδα, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀδυνατοῦσε, διὰ πολλὰ αἵτια, νὰ δώσῃ τὴν ἀνήκευταν διευθέτησιν εἰς τὰ στρατιωτικὰ θέματα, ὅσα εἶχαν πλημμυρίσει τὴν Πελοπόννησον, μᾶς ἀφῆκαν εἰς φόβον καὶ κίνδυνον νὰ ἴδωμεν τὸ ἔθνος εἰς παντελὴ ἀναρχίαν.

Ἡ στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ, ἔργον προσωρινὸν τῆς ἀνάγκης, ἔτρεπε νὰ περιορισθῇ, καλῶς καὶ περιορίσθῃ εἰς μόνον τ' ἀφορῶντα τὸ στρατιωτικὸν διὰ τοῦτο, ἐνῶ σκοπὸν ἔλαβε νὰ τοπικηθῇ εἰς ἀρμόζοντα τρόπον τὰ στρατεύματα, καὶ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τῶν ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς πόρους, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὡμολόγησε ῥητῶς, ὅτι δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰ διοικητικὰ, ὅτι, θέλουσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν χύσιν τοῦ ἐμφυλίου αἵματος, κάμνει παῦσιν τῆς ἐνέπλου διακρίσεως τῶν πολιτικῶν φρονημάτων, ἥτις πρὸ ἐνός ἤδη χρόνου ἀπασχολεῖ τὴν πατρίδα, καὶ ἀπεκδέχεται καλητέραν τάξιν πραγμάτων, διὰ ν' ἀπεκδυθῇ εἰς εὖρος, τὸ ὅποιον ἐκ μέρους τῆς ἀνάγκης ἀνέλαβε.

Κατὰ δυστυχίαν ὁ καιρὸς ἀπέδειξεν, ὅτι τὰ τοιαῦτα μέτρα δὲν ἐλαμβάνοντο ἀπὸ ὅλους μετὴν ἰσχυρὰν ἀγαθὴν πίστιν.

Ἐγὼ, ὥς εἰς διὰ τῆς πράξεως σημειωμένης ὑπ' Αρ. 33 διορίσθην μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Τζαβέλλα εἰς τὴν διευθέτησιν τῆς Ἡλίδος καὶ τῆς Ἀχαΐας, ἐστάθην αὐτόπτης μαρτυρὸς παρεμβάσεων, τὰς ὁποίας, ἐνῶ νομίζω διαλυτικὰν εἰς τὸ μέρος μου πάσης ὑποχρεώσεως, πιστεύω πῶς ἀμαρτάνω μεγάλως, ἂν δὲν τὰς φανερώσω καὶ εἰς ὅλους τοὺς συναδελφούς μου. Ἐναντίον τῆς συμφωνίας τῆς μὴ παρεμβάσεως

εἰς τὰ διοικητικὰ, ὁ στρατηγὸς Κωλοκοτρώνης ἐδίωξε τὸν Διοικητὴν Γ. Ὑ. Πύργου Ἀθανάσιον Πλατύκων, καὶ ἔστειλεν ἄλλον ἰδικόν του, λεγόμενον Διευθυντὴν, Πάνον Ἀναγνωστόπουλον.

Ἐναντίον τῆς συμφωνίας τῆς λήθης πάσης διακρίσεως φρονημάτων, ὁ στρατηγὸς Τζαβέλλας κρατεῖ ὡς αἰχμάλωτον τὸν νέον Ἀνδρέαν Δελγιάννην, καὶ τὸν κρατεῖ διὰ νὰ λάβῃ λύτρα. Ἐναντίον τῆς συμφωνίας τῆς πύσεως πάσης ἐμφυλίου ῥήξεως, ὁ Φιζόπουλος εἰς τὴν Βυστίτσαν κτυπᾷ τὸ σῶμα τοῦ Φωτομάρα, καὶ ὁ Λεχουζίτης εἰς τὰ Καλάβρυτα ἐμφυχύνεται ν' ἀνοίξῃ ἐμφύλιον πόλεμον ἐναντὶν τοῦ Πετιμεζᾶ.

Ἐπειδὴ λοιπὸν, εἰς τοιοῦτον ἐλκεῖνόν τρόπον, αἱ συνθήκαι κατεπατήθησαν, καὶ ἡ κοινὴ πίστις παρεβιάσθη, καὶ ἐπειδὴ ἀπεδείχθη φανερά, ὅτι κακοὶ σκοποὶ ἐπεκρύπτοντο ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ζήλου τῆς εὐταξίας, ὁ ὑποφαινόμενος δὲν νομίζομαι ὑποχρεὸς νὰ διατηρήσω συμφωνίαν, τὴν ὅποιαν τόσαι παραβάσεις ἀκύρωσαν, καὶ κηρύττων ἀπὸ τὸ μέρος μου λελυμένην τὴν συνθήκην τοῦ Σεπτεμβρίου, προσκαλῶ καὶ τοὺς λοιποὺς συναδελφούς, ὅσοι ἐξ ὑμῶν νομίζονται πειραγμένοι διὰ τὰς ῥηθείσας παραβάσεις, νὰ ὑπερασπισθῶν με ὁποῖους τρόπους γνωρίζουν ὅλοι ὁμοῦ, ἢ καθεὶς χωριστὰ, τὰ δίκαιά των, τὰ ὅποια δὲν ἐξασφαλίζει πλέον διασμένη συνθήκη.

Ἐν Γαστουνῇ, τὴν 1 Νοεμβρίου 1832.

ὑπογράφωμαι μόλην τὴν ὑπόληψιν.

Ὁ στρατηγὸς Νότης Μπότζαρης.

Πρὸς τὴν Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας.
Τὰ ἔθνικα στρατεύματα κατέλαβαν τὴν πόλιν τῆς Πύργου· παρακαλῶμεν λοιπὸν τὴν Σ. Κυβέρνησιν νὰ ἀποστείλῃ ἐν τάχει τὸν Διοικητὴν τῆς ἐπαρχ. ἐκείνης. Μένομεν μετὴν πρέπεσιν εὐπείθειαν.

Ἐν Ἀνδραβίδᾳ, τὴν 3 Νοεμβρίου 1832.

Ὁ στρατηγὸς
Νότης Μπότζαρης.
Διαμάντης Ζέρβας.
Χ. Σισίνης.